

§ 1. Przez użyte w zarządzeniu określenia:

- 1) „przedsiębiorstwa handlowe” — rozumie się państwowe przedsiębiorstwa prowadzące handel detaliczny oraz żywienie zbiorowe,
- 2) „skup zdecentralizowany” — rozumie się skup artykułów rolnych przez przedsiębiorstwa handlowe od indywidualnych producentów rolnych, spółdzielni produkcyjnych, gospodarstw rolnych prowadzonych przez jednostki państwowe, zbieraczy owoców leśnych i grzybów oraz rybaków — uzupełniający zaopatrzenie ze źródeł centralnych.

§ 2. Przedsiębiorstwa handlu detalicznego w ramach swojej działalności dokonują skupu zdecentralizowanego artykułów rolnych wymienionych w § 3 bez potrzeby stosowania wymagań ustawy, z dnia 18 listopada 1948 r. (Dz. U. Nr 63, poz. 494) i przepisów wydanych na jej podstawie.

§ 3. Skupem zdecentralizowanym mogą być objęte następujące artykuły:

- 1) kasza jaglana i gryczana,
- 2) groch, fasola, bób, soczewica,
- 3) ryby i raki,
- 4) drób, dziczyzna, króliki,
- 5) nabiał (masło osekłowe, sery twarogowe, śmietana),
- 6) jaja,
- 7) owoce świeże i suszone,
- 8) owoce leśne,
- 9) warzywa oraz kapusta i ogórki kiszane,
- 10) ziemniaki jadalne,
- 11) grzyby świeże i suszone,
- 12) mak,
- 13) miód,
- 14) zioła przyprawowe (majeranek, kminek, czarnuszka itp.),
- 15) kwiaty.

§ 4. Przedsiębiorstwo handlowe może dokonywać skupu zdecentralizowanego wyłącznie:

- 1) na terenie powiatu, w którym ma siedzibę,

- 2) na terenie innych powiatów tego samego województwa — w razie uzyskania na to zgody prezydium wojewódzkiej rady narodowej,
- 3) na terenie innych województw — w razie uzyskania zezwolenia Ministra Handlu Wewnętrznego.

§ 5. 1. Skup zdecentralizowany powinien odbywać się na targowiskach (halach targowych, bazarach i placach targowych) oraz w punktach sprzedaży detalicznej i magazynach. Zabrania się dokonywania skupu zdecentralizowanego w zagrodach chłopskich.

2. Niedozwolone jest prowadzenie w trybie niniejszego zarządzenia skupu artykułów rolnych:

- 1) w obrębie czynnych stałych punktów skupu przedsiębiorstw prowadzących skup scentralizowany,
- 2) runa leśnego na terenie działalności czynnych punktów, prowadzących skup scentralizowany tego artykułu.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do uruchomionych przez przedsiębiorstwa handlu detalicznego punktów dokonujących skupu zdecentralizowanego artykułów rolnych na targowiskach (halach targowych, bazarach i placach targowych).

§ 6. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 30 listopada 1953 r. w sprawie zasad dokonywania zakupów niektórych artykułów spożywczych oraz kwiatów przez przedsiębiorstwa handlu detalicznego i jednostki prowadzące żywienie zbiorowe (Monitor Polski Nr A-110, poz. 1463),
- 2) sprzeczne z niniejszym zarządzeniem przepisy zarządzenia nr 661 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 18 września 1952 r. w sprawie handlu wiejskiego zbożem, przetworami zbożowymi oraz jadalnymi strączkowymi (Dz. Urz. MHW Nr 8, poz. 39), w szczególności przepisy części III i IV.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: M. Minor

1442

PISMO OKÓLNE Nr 353 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 18 listopada 1955 r.

w sprawie współpracy zakładów pracy z zakładami leczniczo-zapobiegawczymi przy zakładach pracy w zakresie zwalczania przyczyn absencji chorobowej.

Stwierdzono, że kierownicy zakładów pracy w większości przypadków nie doceniają potrzeby ścisłej współpracy ze społeczną służbą zdrowia w wykrywaniu ognisk absencji chorobowej i przyczyn jej nasilenia, a w szczególności nie biorą udziału w naradach ze służbą zdrowia, na których są omawiane przyczyny absencji chorobowej oraz ustalane wnioski zmierzające do usunięcia tych przyczyn.

Niejednokrotnie lekceważy się zgłaszane przez lekarzy zakładowych słuszne i uzasadnione wnioski dotyczące usunięcia usterek w zakresie higieny pracy bądź innych usterek przyczyniających się do powstawania chorób wśród pracowników.

Stan powyższy w znacznym stopniu utrudnia właściwe rozwiązanie szeregu zagadnień w dziedzinie walki z absencją chorobową.

Ponadto służba zdrowia napotyka trudności w ustaleniu

faktycznego stanu absencji chorobowej, ponieważ administracja zakładów pracy częstokroć przyjmuje od pracowników zaświadczenia o czasowej niezdolności do pracy bez odnotowania w ewidencji zakładu leczniczo-zapobiegawczego przy zakładzie pracy, tj. bez dopełnienia obowiązku przewidzianego w ust. 11 lit. b) pisma okólnego nr 52 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 marca 1952 r. w sprawie zwolnień do lekarzy w godzinach pracy (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-24, poz. 309 oraz z 1954 r. Nr A-29, poz. 438).

W związku z powyższym zobowiązuję kierowników zakładów pracy do poprawienia współpracy ze służbą zdrowia w powyższym zakresie.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz